

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolotorium dubioru[m] circa celebratione[m]
missa[rum] occurrentiu[m]**

Heynlin, Johannes

Colonie, 1501

VD16 H 3452

I De ieunio ad ministrum celebraturum requisito

urn:nbn:de:hbz:466:1-34702

Capitulum

sientiam probari potest. Est autem tempus probacionis arbitriorum iuxta discretionem prelati pensantis circumstantias posse vel dignitatis vel alia huiusmodi.

Dubium

vi

Solo.

vii

Solo:

Dubium

viii

Solo.

ix

Solo.

x

Solo.

Arti. v.

I
Solo.

Utrum aliquis sacerdos existens in peccato mortali possit confiscare hoc sacramentum et licite celebrare.

Confiscare potest sed non debet, quia sacrando peccat mortaliter. Unde cum talis celebrat duo peccata mortalia distincta committit. Unum quod indigne consecrat, aliud quod indigne sumit.

Utrum celebratur teneat esse certus quod non sit in peccato mortali. Triplex invenit certitudo. Quaedam supernaturalis, quae per solam divinam revelationem habetur, et talis hic non requiritur. Altera est naturalis qua quis per sensum vel intellectum evidenter certus est de aliquo, et illa etiam hic non est necessaria. Tercia est moralis sive civilis, que nec habetur ex revelatione divina, nec ex evidentiâ rei, sed ex probabilibus collecturis magis ad unam partem quam ad alteram indinantibus, et ad istam tenetur celebratur in proposito dubio, ut scilicet post diligentem et sufficiemtē conscientie discussione (de qua infra capitulo sexto articulo primo) certus sit modo predicto se non esse in peccato mortali, et hec certitudo hic etiam sufficit.

Quid sentiendum sit de eo qui licet non sit in peccato mortali, tamen si conscientiam scrupulosam estimat se esse in peccato.

Talis debet vel conscientiam scrupulosam deponere, vel debet a celebratōne cessare.

Quid agendum sit si sacerdos postquam missa incepit vel ad initium eius preparat recordat peccati mortalis de quod non est confessus. Talis debet penitere cum proposito confitendi et satisfaciendi, et si habere possit confessorem statim confiteatur, nisi hoc absque graui scando fieri non possit.

Utrum pertrans peccatum luxurie et statim post hoc penitentes et confitentes possit licite illo die celebrare.

Non licet, sed abstinere debet ad minus per vigintiquatuor horas, ut supra dictum est in articulo. iij, de polluto polluto nocturna.

¶ Resoluit septem dubia que occurserunt circa ieunium, sobrietatem et somnum ministri celebraturi.

Utrum sacerdos non ieunus possit confiscare et celebrare.

Duplices est ieunium. Unum est ecclesie, quo scilicet quis unam cibationem unius diei non transgreditur, et hoc non soluitur per sumptionem medicinae vel aliorum que non nutrunt dummodo in parua quantitate sumantur. Tale ieunium non sufficit celebrandi. Aliud est ieunium nature, quod est priuatio cuiuscumque suscepiti in stomachum vel viam ad stomachum occupans per modum cibi et potus, sive nutritio sive non, vel per se vel cum alijs. Suscepit dicitur a principio diei a quo quis dicitur ieunus. Hoc est a media nocte, et tale ieunium requirit ad celebrandum. Unde si quis non

Secundum

sit hoc modo ieunus, quis possit perficere et celebrare, tamē nō debet, quia grauerter peccaret. Et ideo cū quis ē plures missas eodē die celebraturus nō debet sumere ablutionis vīnu, nisi in ultima missa, ut inferius circa resolutiōnem ultimi dubij articulo quinto huius capituli latius dicetur.

Quid agendū sit si quis post missam incep̄at recordetur se ieunium soluisse.

Solo. Si recordet hoc an p̄secratiōem tutius est et cesset, nisi graue scādalu m̄ timeat, si post consecratiōem, p̄cedat et perficiat nō obstante q̄ nō sit ieunus, quia p̄ceptum de p̄ceptione sacramenti maius est q̄ p̄ceptum et a ieunis sumatur.

iii Utrum transglutiens reliquias que post comeditionem in ore remanserunt possit celebrare.

Solo. Si casualiter transglutiantur non impediunt celebratiōnem, quia nō traīcuntur p̄ modum cibi, sed saliuē cui p̄miscentur.

iiij Si vero studiose id fiat abstinendum est.

iiij Quid si quis gargarisando, vel os mutando parum de aqua aut de vino transglutiat?

Solo. Sicut in dubio precedenti.

v Si quis tarda hora comedenter vel biterit et nondum digerere illum cibum, utrum ei liceat celebrare.

Solo. Si ex hoc nō redditur multū indispositus ad debite celebriandum, tunc. Si p̄o ex hoc multū perturberit et indisponat tutius ē ut abstineat. In dī glosa, circa canonē Nihil. vii. q. pma. Si q̄s etiā an medū noctis comedenter, et adhuc sentiat eructationes ex nō digestione cibi, q̄dū cibū sentit nō celebrabit.

vi Utrū patiens vomitū vel iam passus licite possit celebrare?

Solo. Si quis ex infirmitate sustineat illum passionem, debet abstinere quousq; sanetur.

vii Quid si per totam noctem non dormiuere?

Solo. Sicut i p̄cedēti dubio Dicit em̄ glosa in c. p̄stituerit, de acci. de vinolēto qui in taterna p̄noctauit, et altera die nulla p̄missa dormitione celebrauit, q̄ nō videtur ieunus sed pransus celebraisse ppter indigestione. Et glosa circa canonē sacramenta dī p̄secra dist. i. Ieūnū inquit celebrata digestione.

¶ Resoluit quinq; dubia circa celebratiōnis abstinentiam eiusdemq; Arti. iiiij. frequentiam occurrentia.

I Utrum liceat sacerdoti abstinere omnino a celebratiōne.

Solo. Si sacerdos per sententiam ecclesie sit ordinis exequitōne priuatus, vel si debilitate aut egritudine factus sit impotens vel ineptus ad celebrandum, tunc nō tenerit celebrare. Si vero nō sit priuatus potestate celebrandi aut alias factus impotens tunc nō licet ei omnino abstinere quin saltē teneri videat ad celebrandū in p̄cipiis festis, et maxime in illis diebus in quibus christifideles cōmunicare consueti sunt,

Dubius

B ij